

λεστέρας και ἐν ἀρμοδιωτέρῳ τόπῳ κειμένης. Κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὁ πρίγκηψ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἶχε πρὸ ὀλίγου καταρθωμένην καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δαμαλίδος νεωστὶ μετενεχθείσης εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τοῦ ἰατροῦ Ἐσσίου (Hesse). Ὡς θέσιν δὲ τοῦ νέου λυκείου, ἐξελέξατο τὸ χωρίον τῆς Ξηρᾶς Κρήνης (Κούρου τσεσμέ) ἐν τῷ Θρακικῷ Βοσπόρῳ. Ὁ πρῶτος διδάσκαλος, ὅστις κατέλαβε τὴν καθέδραν τῆς φιλοσοφίας τῷ 1799, ἦτο ὁ Δωρόθεος Πρώϊος καὶ αὐτὸς Χῖος. Ἐπὶ τρία ἔτη διδάσκων τὴν μαθηματικὴν καὶ τὴν φυσικὴν μετὰ ζήλου καὶ ἐπιτυχίας ἀντημείφθη ἀξίως παρὰ τῆς Συνόδου· διότι ὑψώσεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ Φιλαδελφείας. Ἀλλὰ προβιθασθεὶς ἀρχιεπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ἐγένετο ὑστέρον, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκκλησιαστικοί, θύμα τῆς λύσεως τῶν Βαρβάρων, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐργον φιλοπατρίας τοῦ Μουρούζη, τὸ λυκεῖον τῆς Ξηρᾶς Κρήνης, ἐπετηρεῖτο διαρκῶς ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Μουρούζη. Τοῦ Πρωτοῦ τὸν τόπον ἀνεπλήρωσεν ὁ συμπατριώτης αὐτοῦ Πλάτων ἐν τῷ γυμνασίῳ τούτῳ, μετέπειτα δὲ ὁ